venerat exul pariter et pegrinus. Cogita quātū ſit
gaudiū intereſſe ſociati celeſtis curie: quanta leticia
reginā celi matrē dei cuʒ ceteris virginibus intueri:
quāta leticia et exultatio intereſſe agminibus ange/
lorū: letari cū pr̄iarchis ⁊ ꝓphetis/apoſtol'/martyri
bus et confeſſorib⁹. Cogita de dotibus corporis
tui q̄b⁹ ip̄m corp⁹ beatificabit: videlicet de ei⁹ im/
mortalitate/īpaſſibilitate/ ſūma agilitate ⁊ glorioſiſ
ſima ſpecioſitate. Cogita de dotib⁹ aīe q̄bus ip̄a aīa
implebit iam beata: que ſūt plenitudo ſcientie q̄ntū
ad vim rōnalem: repletio iuſticie quātū ad vim cō
cupiſcibilem/ſuperfluentia leticie quantum ad vim
iraſcibilem. Cogita ex his dotibus principali/
bus q̄ multa alia magna dona et ineffabilia conſe
queris/videlicet ſecuritatem vt iam non timeas eij/
ci: non timeas a carne/ſathana vel mundo vinci.
Itē libertatē ad faciendū quodcūqʒ volueris. Iteʒ
voluptatem mundiſſimā et iocundiſſimā in corpe ⁊
in anima. Itē amicitiaʒ/amorē/honorē/ concordiā/
et perfectiſſimā caritatem. Et breuiter oīa colligen/
do habeb' q̄cq̄d volueri'/⁊ q̄cq̄d nolueri' n̄ habebis.

Qualiter homo ex memoria beneficio/rum dei inflāmetur ad deuotionem et ac/cendatur ad cōpunctiōem. Ca. xxv.

v

VErum vt maiorem habeas fiduciam ſperā
di/ et futuraʒ gloriam optinendi/debes nō
nunq̄ʒ ſigna dilectionis que tibi dn̄s tu⁹ ex/
hibuit ſtudioſe reuoluere/et eius beneficia diligenti
us conſiderare/et tali conſideratione accendi quaſi

q̄buſdā ſtimulꝭ ad reamādū. Cogita igit̄ ꝑmū q̄ȝ ſit
magnū ſignū dilectiōis dei tui q̄ te q̄ totiēs eū offē/
diſti: totiēs ad eū terga ꝯ̄tiſti: totiēs ab eo r̄ceſſiſti:
totiēs ḡuiſſime peccaſti: q̄tiēs r̄uerti volebas ip̄e te
ſuſcepit: dolēti pctā indulſit: emendātē ꝛ corrigētē
adiuuit. ¶ Dinumera beneficia naturalia que tibi
contulit ſi potes. Creauit te/ꝛ eſſe dedit tibi ex nihi/
lo: ꝫ eſſe pulchꝛū et ſpecioſū ſenſibile et viuū q̄nqȝ ſē
ſibus decoꝛatū. Dedit tibi p̄ ceteris creaturis īferio
ribus intellectū/quo ceteris animātibus p̄emineres
et deū tuū cognoſcere poſſes/et veritatē ip̄am intel
ligere: et huic intellectui tuo lumen vultus ſui īfudit
et magnā claritatem luminis naturalis dedit. ¶ De/
dit tibi memoꝛiā qua ſimiliū rerū ſimulachra r̄pone
res/donec alicuius tibi placeret reminiſci. Similit̄
dedit intellectum poſſibilē vbi intelligibilium ſpeci
es iterū occurrēdas collocares. Fecit aīam tuā tāte
dignitatis tāteqȝ nobilitatis: vt nihil eā r̄plere/nihil
ve poſſet ip̄i illabi/niſi ſctā ꝛ gl'ioſiſſima trinitas vnꝰ
deꝰ ad cuiꝰ imaginē et ſimilitudinē te creauit. Quid
plura: Dedit ſolem vt luceret tibi p̄ diem: lunā vt ti
bi lumiaret p̄ noctē: oēmqȝ inferioꝛē creaturā ad tu
um fecit obſequiū/et ad tuū miniſteriū oꝛdinauit.
Deinde cogita de donis gr̄e tibi collatis. Dedit.n.
tibi contritionē et doloꝛē de peccatis: ꝛ ab iniuſticia
reuocauit/et iuſticiā infudit q̄d eſt ſoliꝰ dei/q̄d tamē
multis negauit. Dedit et inſpirauit voluntatem q̄
te velles emendare: tempus et locum oꝛdinauit vbi
et quando te emendare poſſes; et hec omnia multis

te melioribus non dedit. ¶ Cogita de donis ſuper‑
excellentie que tibi cõtulit/ videlicet ꝙ dedit tibi di‑
lectiſſimũ ſuũ filiũ. Primo ĩ incarnatiõe. Nã propt
te natus eſt: propter te crucifixus ẽ: deinde in altarꝭ
ſacramento in cibũ et in potum. Miſit tibi ſpiritũſã
ctum in ſignaculum acceptationis: in priuilegium
amoris: in anuluȝ deſponſationis. Ut autem te am‑
plius ad amorem/ deuotionem et cõpunctionẽ pie‑
tatis eleues/ cogita ꝗ multa ꝑpter ſalutem tuã dñs
ille magnus pegit. Siquidem locutus eſt cum prĩ‑
bus: apparuit in figuris: loquebat̃ in ꝓphetis: edux‑
it de egypto: induxit in terrã promiſſionis et infini‑
ta miracula et mirabilia fecit. ¶ Ut quid autem fecit
hec omnia/ niſi deſiderio et amore tui: vt tu celorum
regnum et eternam beatitudinem poſſes promere‑
ri: vt in cognitione celeſtium intellectum tuum illu‑
minaret et affectũ ab infimis purgaret. ¶ Hec om‑
nia ſpem tuam et affectum ſurſum debent erigere
in amorem dei tui. ¶ Ut autem he et ſimiles me‑
ditationes de beneficijs dei amplius te moueant/
debes tenere hunc modum/ et talem affectuȝ forma
re in meditando: vt diligenter inquiras magnitudi
nem et potentiam benefactoris tui qui tibi hec om
nia contulit. ¶ Nam eſt potentiſſimus vt potes vi‑
dere in rerum creatione. Eſt ſapiẽtiſſimus vt appa‑
ret in earum gubernatione et prouidentiſſima diſ‑
poſitiõe: vñ ꝓ magno debes hr̃e ſi q̃d q̃ntũlibȝ mo‑
dicũ tibi t̃buerit. Scd̃o debes aduertere ⁊ cogitare
q̃nta ſollicitudĩe ⁊ q̃nto d̃ſiderio: h̃ tibi bñficia t̃buit

Ab eterno hec tibi dare diſpoſuit: ab eterno ꝑdiſpoſuit. Ab eterno de te actualiſſime ſine ceſſatione cogitauit / et tibi benefacere ab eterno ꝑordinauit. Sic fuit ſp ꝛ ē circa te ſollicitus ſicut erga integrā vrbem vł totū orbē. ſic intēdit tibi ſollicit⁹ ꝑ te acſi vacaret a ceteris. Tertio oīa beneficia diuina generalit̄ humāo generi collata ita tibi debeſ aſſumere ꝛ attrahere acſi tibi ſoli forent collata / vt cogites: Ecce ꝓpter me totū mūdū creauit / ꝛ oīa in eo. ꝓpter me crucifixus ē ꝛc. Et iſtud nō modicū ad amorē: caritatem ꝛ gratitudinē te accendet / ꝛ tantis bn̄ficijs ampli⁹ obnoxiū te reddet. Sed et teipm̄ debes attēdere ꝛ mirare: ꝙ tam vili: tam indigno: tā tepido ꝛ tā ingrato tanta beneficia: tanto tribuit affectu et amore.

Incipit de tertio gradu hui⁹ aſcēſus q̄ ē in caritate et puritate cordis: et in q̊ cōſiſtit iſte aſcenſus: ꝛ qualiter hō pōt ſcire qn̄ venit ad iſtū gradū puritatis vel caritatis Capitulū. xxvj.

In ꝑmiſſis aſcenſionib⁹ et aſcēſionū gradibus verſat̄ oīs labor incipientiū et ꝓficiētiū / et hucuſq3 magnis laborib⁹ et mult̄ doloribꝰ vigilijs ieiunijs lectiōibus meditatiōib⁹ opere manuū alijſq3 deuotis exercitijs et opib⁹ pietat̄ laborāt vt hic veniant. Nec pōt hic aſcēdere tepidus aut negligēs vel remiſſus: nō moll̄ aut piger. Siquidē nō ē pui laboris in ꝑma aſcēſiōe ꝑteritā vitā dimittere / plāgere ꝛ penitere / et dignos fruct⁹ penitentie facere. Sȝ multo maioris laboris vel ſaltē lōgio-